

177. sz. Egyezmény

az otthon végzett munkáról

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1996. június 4-én nyolcvanharmadik ülészakára ült össze,

Felidézve, hogy számos, a munkakörülményekre vonatkozó, általánosan alkalmazandó normákat tartalmazó nemzetközi munkaügyi Egyezmény és Ajánlás az otthoni munkát végző személyekre is alkalmazandó, és

Figyelembe véve, hogy az otthoni munkavégzést jellemző speciális körülmények kívánatosá teszik ezen Egyezmények és Ajánlások alkalmazásának javítását az otthoni munkát végző személyek esetében, kívánatosá teszik továbbá azok kiegészítését az otthon végzett munka speciális jellemzőit figyelembe vevő normákkal, és

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el az otthon végzett munkára vonatkozóan, amely kérdés az ülészak napirendjének negyedik pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

a mai napon, 1996. június 20-án, elfogadja az alábbi Egyezményt, amely az "Otthon végzett munkáról szóló 1996. évi Egyezmény" néven idézhető:

1. cikk

A jelen Egyezmény szempontjából:

az „otthon végzett munka” kifejezés olyan munkavégzést jelent, amelyet olyan személy végez, akire az „otthoni munkát végző személy” megjelölés alkalmazandó,

- (i) aki otthonában, vagy a saját maga által választott más helyen, ami nem a munkáltató munkahelye;
- (ii) díjazásért;
- (iii) olyan munkát végez, amely a munkáltató által meghatározott termék előállítására vagy szolgáltatás nyújtására irányul, függetlenül attól, hogy ki bocsátja rendelkezésre a felhasznált eszközöket, anyagokat vagy egyéb inputokat,

amennyiben az említett személy nem rendelkezik olyan fokú önállósággal és gazdasági függetlenséggel, amely alapján a nemzeti törvények, rendelkezések vagy bírósági határozatok független munkavállalóként határoznák meg;

az alkalmazotti státuszban lévő személyek nem válnak a jelen Egyezmény értelmében otthoni munkát végző személyekké pusztán azért, hogy alkalmanként otthon, és nem megszokott munkahelyükön végzik alkalmazotti munkájukat;

a „munkáltató” kifejezés olyan természetes vagy jogi személyt jelent, aki üzleti tevékenysége során közvetlenül, vagy közvetítő útján – függetlenül attól, hogy a nemzeti jogszabályok rendelkeznek-e a közvetítőkről – otthon végzendő munkára ad megbízást.

2. cikk

A jelen Egyezmény minden olyan személyre vonatkozik, aki az 1. cikkben foglalt meghatározásnak megfelelő otthoni munkát végez.

3. cikk

A jelen Egyezményt ratifikáló minden tagállam, a munkáltatók és munkavállalók legrepresentatívabb szervezeteivel, és ahol ilyenek vannak, az otthoni munkát végző személyek szervezeteivel és az otthoni munkát végző személyek munkáltatóinak szervezeteivel való konzultáció során az otthon végzett munkára vonatkozóan nemzeti politikát fogad el, hajt végre és azt rendszeresen felülvizsgálja, az otthoni munkát végzők helyzetének javítása érdekében.

4. cikk

1. Az otthon végzett munka nemzeti politikája, amennyire lehet, elősegíti az otthoni munkát végzők és más, bérért dolgozó személyek közötti egyenlő bánásmódot, figyelembe véve az otthon végzett munka speciális jellemzőit, és, ahol az helyénvaló, a vállalatokon belül végzett ugyanolyan, vagy hasonló típusú munka esetére vonatkozó feltételeket.

2. Az egyenlő bánásmódot különösképpen az alábbiakkal összefüggésben kell elősegíteni:

- (a) az otthoni munkát végzők joga választásuk szerinti szervezeteket alapítani, vagy azokhoz csatlakozni, és az ilyen szervezetek tevékenységében részt venni;
- (b) a hátrányos megkülönböztetés elleni védelem a foglalkoztatás és a foglalkozás területén;
- (c) védelem a munkabiztonság és munkaegészségügy területén;
- (d) díjazás;
- (e) törvényes társadalombiztosítási védelem;
- (f) képzéshez való hozzáférés;
- (g) a foglalkoztatás vagy munkavégzés alsó korhatára; és
- (h) anyasági védelem.

5. cikk

Az otthon végzett munkáról szóló nemzeti politikát törvények és rendelkezések, kollektív szerződések, választott bírói döntések útján, vagy a nemzeti gyakorlatnak megfelelő bármely egyéb módon kell végrehajtani.

6. cikk

Megfelelő intézkedéseket kell tenni annak érdekében, hogy a munkaügyi statisztika, a lehetséges mértékben, az otthon végzett munkára is kiterjedjen.

7. cikk

A munkabiztonságra és munkaegészségügyre vonatkozó nemzeti törvényeket és rendelkezéseket az otthon végzett munkára is alkalmazni kell, figyelembe véve annak speciális jellemzőit. Az említett törvényeknek és rendelkezéseknek meg kell határozniuk azokat a feltételeket, amelyeknek megfelelően a munkavégzés bizonyos típusait és bizonyos anyagok használatát biztonsági és egészségügyi okokból meg lehet tiltani az otthon végzett munka esetében.

8. cikk

Ha az otthon végzett munka keretében megengedett közvetítők igénybe vétele, a munkáltatók és a közvetítők felelősségi körét törvények és rendelkezések, vagy bírósági döntések határozzák meg, a nemzeti gyakorlattal összhangban.

9. cikk

1. A nemzeti törvénnyel és gyakorlattal összhangban lévő ellenőrzési rendszernek kell biztosítania az otthon végzett munkára vonatkozó törvények és rendelkezések betartását.

2. Ezen törvények és rendelkezések megsértése esetén megfelelő jogsegélylehetőségeket kell biztosítani és hatékonyan alkalmazni, ideértve a büntetéseket, ahol az indokolt.

10. cikk

A jelen Egyezmény nem érinti az otthoni munkát végző személyek részére kedvezőbb rendelkezéseket tartalmazó, egyéb nemzetközi munkaügyi Egyezmények alkalmazását.

11. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

12. cikk

1. A jelen Egyezmény a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai közül csak azokra nézve kötelező, amelyeknek ratifikációit a főigazgató nyilvántartásba vette.

2. A jelen Egyezmény azon időponttól számított tizenkét hónap múlva lép hatályba, amikor két tagállam ratifikációját a főigazgató nyilvántartásba vette.

3. A továbbiakban a jelen Egyezmény minden további tagállamra nézve tizenkét hónappal azután lép hatályba, hogy a tagállam részéről történt ratifikációt nyilvántartásba vették.

13. cikk

1. A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával egy nyilvántartásba vétel céljából közölt nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatálybalépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás a nyilvántartásba vételét követő egy év elteltével válik hatályossá.

2. Az a tagállam, amely a jelen Egyezményt ratifikálta, és amely az előző bekezdésben említett tízéves időszak lejártá utáni egy éven belül nem él a jelen cikkben biztosított felmondási jogával, újabb tízéves időszakra kötelezettségben marad. Ezt követően minden tíz év elteltével mondhatja fel a jelen Egyezményt a jelen cikkben előírt feltételek szerint.

14. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet valamennyi tagállamát köteles értesíteni a Szervezet tagállamai által vele közölt valamennyi ratifikáció, illetve felmondás nyilvántartásba vételéről.

2. A főigazgató a második ratifikáció nyilvántartásba vételéről küldött értesítésével egyidejűleg felhívja a Szervezet tagállamainak a figyelmét az Egyezmény hatálybalépésének időpontjára is.

15. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója az előző cikkek rendelkezéseivel összhangban nyilvántartásba vett ratifikációkat és felmondásokat az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 102. cikke értelmében valamennyi részletükben megküldi az Egyesült Nemzetek főtákarának nyilvántartásba vétel céljából.

16. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa az általa szükségesnek ítélt időpontokban jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

17. cikk

1. Ha a Konferencia a jelen Egyezményt részben vagy egészében módosító új Egyezményt fogad el, akkor az új Egyezmény eltérő rendelkezése hiányában

- (a) az új módosító Egyezmény valamely tagállam által történő ratifikálása, tekintet nélkül a fenti 13. cikk rendelkezéseire, *ipso jure* magában foglalja a jelen Egyezmény azonnali felmondását, amennyiben és amikor az új módosító Egyezmény hatályba lép;
- (b) az új módosító Egyezmény hatályba lépésének napján lezárul a jelen Egyezmény ratifikálásának lehetősége a tagállamok előtt.

2. A jelen Egyezmény jelenlegi formájában és tartalmával mindenképpen érvényben marad mindazon tagállamokra nézve, amelyek a jelen Egyezményt ratifikálták, de a módosító Egyezményt nem.

18. cikk

A jelen Egyezmény szövegének angol és francia változata egyaránt hiteles.